

3 §.

4 mom. Därjämte skola ledamöter i särskild taxeringsnämnd ävensom suppleanter, en för varje ledamot, väljas, i stad, som ej deltager i landsting eller som enligt av länsstyrelsen fastställd arbetsfördelning ensam skall utgöra verksamhetsområde för nämnden, av stadsfullmäktige, samt eljest av vederbörande landstings förvaltningsutskott. Antalet här avsedda ledamöter i särskild taxeringsnämnd skall bestämmas i sammanhang med valet och utgöra minst fem, högst åtta, därest desamma utses av landstings förvaltningsutskott, men eljest minst tre, högst åtta, dock att i Kalmar län, där jämnt antal ledamöter skola utses, antalet skall bestämmas av länsstyrelsen, och skall vardera landstingets förvaltningsutskott välja halva antalet ledamöter och suppleanter.

Stockholm den 20 december 1941.

Med undersätlig vördnad.

Nr 525.

Godkänd av första kammaren den 20 december 1941.

Godkänd av andra kammaren den 20 december 1941.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 346, i vad densamma avser förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 17 november 1939 (nr 810) med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 46.)

Till Konungen.

Genom en den 21 november 1941 dagteknad proposition nr 346 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden, såvitt nu är i fråga, inhämtat riksdagens yttrande över ett vid propositionen fogat förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 17 november 1939 (nr 810) med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga.

I anledning av propositionen i nu nämnda del har bevillningsutskottet avgivit härvid fogade betänkande nr 46, vilket av riksdagen godkänts.

Riksdagen får härigenom för Eders Kungl. Maj:t anmäla, att riksdagen vid sin granskning av det genom förevarande proposition framlagda förslaget till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 17 november 1939 (nr 810) med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga icke funnit anledning till erinran mot detsamma.

Stockholm den 20 december 1941.

Med undersätlig vördnad.
